

BƏDİİ RUHUN BORCALI OVQATI

(Şair Müşviq Rəfaeloglunun yaradıcılığı haqqında qeydlər)

Söz - dūyguların, dūşnecələrin aynasıdır.. Bu ilahi ayna xeyirxah və nəcib əməlləri, qohrəmanlıqları, yurd, vətən sevgisini, hamçinin məyandasında Allah işığı olan bütün sevgiləri, gözəllikləri öz mübarək üzündə qeydi edir.

Ulu sözə könlü bağlayan qalem adamlarından Müşviq Rəfaelogluy. O, qədim Borçalı mahalində, saz-söz diyarında dünyaya göz açıb. Maraqlı və mənali bir hayat yolu keçib. Müşviqin şeirlərində yurd, voton, dömgə ocağı bağlılıq hissi mövzusunu poetika ilə səciyyələnir. Milli-mənəvi dəyərlərin, el-əba sevgisinin, övlad, valideyin, məhabətinin, layaqat və insanşəvrlik dūygularının bədii tərənnümünü onun poetik nümunələrində somimi bir koloritdə öz ifadəsinə tapır. Həmçinin, onun şeirlərində xeyirxalıq, həssaslıq və qayğılaşlı ruhunun többliyi, sədə inşanların arzu, istək və amallarının gerçəkləşməsi kontekstində, bu amilların rolunun böyükülüyü də səciyyəvi xarakter daşıyır.

Poetik sonət aləmində elə qələm sahibləri var ki, onların istədəndən qayısını bədii obrazlar silsiləsi sortlaşdırır. Onların poetik ruhunun məyasi torkları zənginliyindən qaynaqlanaraq, insanın arzusunu, ümidi, kədərini, sevincini, bütövlükə monovə alımını aydın rovan və öznəmoxsusus somimiyyyətlə oks etməsindədir. Bu aspektdə özünü doğruldan, yaradıcılığının többi, somimi və ahəngdən ovqatı ilə oxuru marxa qazanın votonporvar və somimi səairidir Müşviq Rəfaelogluy.

Votonin təleyifində keçənlər onun şair qolbində öznəmoxsusus somimiyyyət və öz hərbi ahenglə, poetik avazla ifadə olunur.

İnsan dühəsinin on böyük tapıntısı və insan hayatının on doyordi xoznesi sözdür. Söznə təbiötində xas olan keyfiyyətlər çeşid-çessidir. Bədii sözün məhiyyəti dəha toravolti və xoşmənalıdır. Bədii söz dörn ictiamı mənəsi, əhatəli və güclü realizimi, estetik keyfiyyətləri ilə dolğun mözmun kost edir. Bu monada bədii təfəkkürün, ədəbi yaradıcılığın yolu mürökəkkə mündaricosi ilə seçilir. Yalnız əhəmiyyə-

yatlı mövzunun qələmə alınması əsərin ədəbi uğurunu zəmanət vəra bilməz. Əsl sənətin doğası ideyənin, böyük fikrin obrazlı ethivində, taravolti təcəssümündədir. Müşviq Rəfaeloglunun şeirlərinin lirik qohrəmanı müşahidə qabiliyəti ilə fərqlənir. Onun fordi poetik siması təkco yazdıgı şeirlərin əsləb xüsusiyyətlərində deyil, həm də hadisələrə yanaşmasında, onları seçməsində və dayarlaşdırmasında, lirik "mon" in əhval-ruhiyyasını tö-

bii və somimi poetik boyalarla canlandırmasındadır. Şairin lirik qohrəmanı həssas müşahidə qabiliyətli homin proseslərdə foal iştirak edir. Onun pozisiyində yur sevgisi, votonsevrlik, el-əba məhabəti, milli özünlük və yaddaşa qayıdış duyusuna böyük önmənəsi daşıyır. Şairin voton utrili şeirlərindən Qarabağ, ayırsı, yurd həsrəti mözvəsindən bədii detallarla oks olunur.

*Şəhid məzərlərin ziyarət etdim,
Qəmli həsənlər sənki duydurdum.
Ruhlardan o qədər sual eştidim,
Açızılık hissili gözü oyurdum!*

*Vətonim uğrunda can qoyan gündən,
Cismim seymayır, ruhum qan damır.
Oyanı bilmədiz şəhid ündündən,
Natvan məzəri girovda qalır.*

*Suşanın halına Laçın ağılayır,
Qubadlı özünə bax yas saxlayır.
Panah xan ruhlara ümid bağlayır,
Diridən Vətənə imdad qalmayırlar.*

Gənc yaşlarından ədəbi-badii yaradıcılığın maraqlı göstərən Müşviq Rəfaeloglunun əsləmələrinin kəcdiyi poetik yol onun püxtələşməyə qədəmsindən, getdikcə buna nail olmasına vərən.

Əlbəttə, uğurlu yaradıcılıq prosesi üçün peşəkarlıqla yanaşı, şair ruhunun "sən sim" dənə gezmişəsi də vacib eleməntlərdəndir...

Bu monada Müşviq öz yaradıcılıq yolundə bu önməli cəhətə diqqət yetirir, yoni könüllü yatan, onu həyacanlırlardan mövzular, hadisələri qəlibin poetik işindən töqdim edir. Onun sevgi, həsrət, intizər qoxulu misraları öz təbii ovqatı ilə seçilir.

*Yenə xoyal kimi golib önemə,
Çığın güllişüyə üzümə baxır.
Vicudu elə bülhopub gözümə,
Gözümüzən sütüllüb qəlibimə axır.*

*Nələr oxunmur ki, göz aynasında,
Yandırıb-yaxmağı var baxışında.
Vurulub bir qəşələr göz arasında,
Bu eşqin sehri var hər naxışında.*

*Bax belə qovurğu illəri bir-bir,
No röyanı tükənir, na sevgim ölü.
Dürgün qulmadı ki, bər eşa tədrüb,
Arzular gecələr içümən güllür.*

Müşviq Rəfaeloglunun şeirlərində çəkiliş, realılıqla yanaşı, hem də ilahi mövzular, monavi dəyərlərlə bağlıdır.

Bu poetik nümunələrdə həyatın soxi, zamanın nəfəsi, insanın daxili alovmino, ürəyinə nüfuz edən insan işığı duyulur. Şeirlərdə həqiqət dəyugusuna, həqiqət-ədalət yangısı, həyranlıq hissi bədii düşüncənin başlıca mözvəsinə çevrilir.

*Na qədər zərbələr düşməndən aldım,
Qəlbimdə bir ağrı, acı duymadım.
Hər oxan yaramı şəhərlərimə sandım,
Naqış zorbəsinə heç sarıldım, sandım.
Önündə heç kəsin bir an sunmadım!*

*Dostumdan ilk zərbə alıdım zaman,
Həyat gözərlərimdə qaralıq oldu.
Baxdım ürəyim də sizlər yaman,*

*İnam, gümənlərəm viranlıq oldu,
Yüz illik etibar bir antıq oldu.*

*Cox cəhdələr etsə də düşmənim mənim,
Qəlbimi nişan ala bilmirdi.
Atıqı oxlardı özün vaxt dymirdi,
Qoddımı yarası inan asymirdi!*

*Dostum zərbəsinə düz təsləmədi,
Kürəkən qəlbimi nişan almıydı.
Tiyəsin ənsafəsəzə sancıldı,
Əyilməz dildərim titrədi o an.
Belimi sindirdi bu zərbə yaman!*

*O yara sağalmaz irin olurmus,
Nədən dumyadı ki, dərin oyurmus.
Qəlbiməz öz yerin o, bəs qoyurmus,
Şərsidli illərə bağlanan gümən,
Gümənla birləikdə ağladı zəman.*

Müşviqin şeirlərində elə bir xüsusiyyət vardır ki, onu digər qoləmdələrindən fərqləndirir. Bu amili şərtləndən xüsusiyyət geniş və dərin monadı sadolaklı və bə məxsus sadolaklı onun yaradıcılığının müüməsək apsəktidir. Şairin poetik təfəkkürü bədii-ictimai monadı, somimi və sədə formada ifadə etdiyinə görə onun şeirlərində forma sadolılıq, yoni onanın xalq rəhuna bağlılıq bədii nümunələrin poetik tosırını qüvvətəndirir.

Müşviq Rəfaeloglunun şeirlərindən ictimai, monvi, əxlaqi tamlıq və halalıq, pak sevgi, məhabət, yurdsevrlik, töbət mövzusuna yoxdur. Hər qədər mövzusunun işi yoxdur. Bu şeirlərin səciyyəsi cohtolardan bəri də onların müasirliyidir, yoni şair müasir həyatın tozadlarını, onun insanlara səadət baxış edən mövzularını və eyni zamanda insanları azab məngonəsində sixan anlayış bədii mözvənlərin poetik tosırını qüvvətəndirir.

*Inanram ki, somimi təvəzəkər,
İddiasız qələm və işqili ürək sahibi
olan şair Müşviq Rəfaeloglunun ədəbi
nəlliyyətləri həlo qabaqdadır.
Ona yaradıcılıq uğurları arzulayıram!*

Balayar SADIQ